

ಡ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿ.ವಿ. ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥರೀತಿಯವರು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಯುವೇದ ವೈದ್ಯರು. ಕೆವಿಯಾಗಿ ಓಮಗರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದರೂ, ನೋಗಾದ ಕಢೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲರು. ‘ಎಲ್ಕ್ರಿಕ್ಸ್ ಬೇಲಿ ಮತ್ತು ವಾರಿವಾಳ್’, ‘ಅಪ್ನೆನ ಅಂಗಿ ಪ್ರಕಟಿತ ಕವನಸಂಕಲನಗಳು. ‘ಮಿಲ್ಲೆ ಟ್ರಂಕ್’ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಗುಷ್ಟೆ

ಇತ್ತು ಬಸಣ್ಣ ಸಾಪುಕಾರಿಗೂ ಒಂದೊ ಮಾತನೂ ಹೇಳಿದೆ ಸಣ್ಣ ಮಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲು ಕಿತ್ತು ವಾಪಸು ಮನಗೆ ಒಂದು ಲಗಮಣಣ ಕರೆದು ಸಾಪುಕಾರ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಹೇಳಿದ-

‘ಅಪ್ಪಾ ನೀ ಅಂಬಬ್ಬಾಡ, ಹೈನಲ್ ತಿಯರ್ ತಂಕಾ ಶ್ರೋ ಆಕ್ಕೆತ್ತಿ. ಅಮ್ಮಾಲ ಸ್ವಾಲ್ಪಾಶಿಪ್ ಬೆಂಕ್ತಿ. ಮಾಡಿದ ಸಾಲ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೊ ವರ್ಷದಾಗ ಚುಕ್ಕ ಮಾಡಬಹುದು’ ಅಂತ ಲಗಮಣಣ ಅಪ್ಪಗ ಧ್ಯೇಯ್ ತುಂಬಿದ್ದು, ಬಸಣ್ಣನಿಗೆ ಭೇಲೆ ಬೇಸರ ಆಗಿದ್ದು ಸಾಪುಕಾರು ಅಡಿದೆ ಕೊಂಕ ನುಡಿಗಳು. ‘ಮುಖೀ ಅತೋ ಬಸಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಮಗಾನೂ ನನ್ನ ಮಗಾ ಇದ್ದಂಗ ಒಂದ ಸಾಲಿ ಖಚ್ ನೋಡೋತ್ತಿನಿ, ನೀ ತಲಿ ಕೆಡಿಸೋಬ್ಬಾಡ ಸುಮ್ಮಿರು’ ಅಂತ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯದ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದ ಬಸಣ್ಣ ಎಂತ ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಕ್ತಿ ಬೆಂಕಿದ್ದು ಕಿತ್ತು ಇಡ್ಡಿದ್ದು ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಹೆದರಿದವರ ಕಾಲಿನ ಬುಡಕ್ಕೆ ಹಾಪು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬಸಣ್ಣನಿಗೆ ಬಲು ಬೇಸರ ತರಿಸಿತ್ತು.

ಬಸಣ್ಣನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಾನು ದುಡಿದು ಕೂಡಿಡಲಾರೆ ಸುಮ್ಮನ್ ಉರು ಉಸಾಬಿರಿ ಮಾಡಿ ಮುಲ್ಲಾ ಸೋರಿದ ಅನ್ನೋಡ ಹಾಗೆ ಪೋಲೇಪಾರಾದಲ್ಲೇ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಿತ್ತಿತ್ತೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅನ್ನಾಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಯೋವನದ ದಿನಗಳನ್ನು ಹಾಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪ್ರಫ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಕೊಂಡ.

ಪೇರೂ ಹಣ್ಣ ಮಾರೋ ಬದಲ ಕಬ್ಬಿ ಕಡಿದೋ, ಬಾಬಿ ಹೊತ್ತೋಡ, ಮೃಬಿಗಿಸಿ ದುಡಿದು ಕಾಸು ಇಟ್ಟದ್ದರೆ ಒಂದು ಅ ಸಾಪುಕಾರರ ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಿಟ್ಟಿರು ಬಿಟ್ಟ. ಏನೋ ಮಾಡೋದು ತಿಳಿದೆ ಮನ ಮುಂದಿನ ನುಗ್ಗೆಕಾಯಿ ಮರದ ಕಳಗೆ ತುದಿಗುಂಡಿ ಉರಿ ಬೀಡಿ ಅಂಣಿಸಿದ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಬದುಕಿನ

ಅಧ್ರ ಹುಡುಕುವಂತಹ ಲೌಕಿಕ ಮನುಷ್ಯನಾದ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಈ ಬಸಣ್ಣ ಬುಳ್ಳಿ ಜಾಲೀ ಮನುಷ್ಯ. ಪೇರೂ ಬುಟ್ಟಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಖಾಲಿಯಾದರೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವೇನೂ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲವಂದರೆ ಸೀದಾ ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಸಾಪುಕಾರ ಮನೇತಾವು ಹೋಗಿ ಸೌದೆ ಬಡೆಯುವುದು, ಹುಳ ಹತ್ತಿದ ಮೇಕ್ಕೆ ಜೋಳ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಒಣ ಹಾಪುವುದು ಇಂತಹವೆ ಹತ್ತು ಹಲವೆಂಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಸಾಪುಕಾರಿಗೂ, ಅಕ್ಕೋಲಿಗೂ ಬಲು ಆಪ್ತವಾಗಿದ್ದು. ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಸಾಪುಕಾರರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ಅಪರಾಪ. ಎರೆಕ್ಕನ್ನು ಮೀಟಿಂಗು, ಎಮ್ಲೆಲ್ ಸಾಹೆಬರ ಫಂಕ್ಟನ್ನು ಅಂತ ಬೆಳಗಾವಿ, ಧಾರವಾಡ, ಬೆಂಗಳೂರು ಅಂತ ತುಂಬ ಬಿಜಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಸಾಪುಕಾರರ ದಸೆಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಉರಿಗೆ ರೇಷನ್ನು ಜನತಾ ಕಾಲೀನಿಯ ಮನ, ಕಾರು ರೇಳು, ಗಟಾರು ಎಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂಡೆ ಬಸಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡ ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಉರಿನ ಹಸರನ್ನು ತುಂಡಾಗಿಸಿ ಬಿ.ದಿ.ದೊಡ್ಡ ಅಂತ ಹೋಸ ಬಿಸಿನ ನೇಮೋ ಹೇಳೋ ಬರೆಸಿ ಮಿನಿಪ್ಪು ಕಡೆಯಿನಿಂದ ಉದಾಖನ ಮಾಡಿಸಿದ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ದೇಶ ಸೇವೆ, ದೀನ, ಗಾಂಧಿ ರೈತರ ಆತ್ಮಹತೆ ಅಂತ ಆ ದಿನ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಭರಪೂರ ಚಪ್ಪಾಶಿ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದು. ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಉರೋಜಿಗಿನ ವರದು ಸಹಜ ಸಾಪುಗಳನ್ನೇ ರೈತರ ಆತ್ಮಹತೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಿಸಿ ಉರವರ ಮುಖ್ಯೀರಿಸಿದ್ದ ಅಸಲು ಅವರಿಭೂರು ಸೇರೆ ಕುಡಿದೂ ಕುಡಿದೂ ಲಿವರ್ ಫೇಲಾಗಿ ಹೆಟ್ಟೆ ನೋವೆಂದು ನರಳಿ ನರಳಿ ದೊಡ್ಡಾಸ್ತೆಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ತೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಭೂರು ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಸಾಪುಕಾರರ ಎಡಗ್ಗೆ ಬಲಗ್ಗೆ ತರಹ ಇದ್ದವರು. ಬಸಣ್ಣನಿಗೆ ಜನತಾ ಕಾಲನಿಯ ಮನ ಕೂಡ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಸಾಪುಕಾರೇ ಎಂದು ಇವರ ದೊಡ್ಡನವನ್ನು